

Šta kako nam je bilo?! Dobro nam je bilo. I neka nam je bilo! A kao i u svakoj praksi i ovdje ima više stvari koje nisu za tisak nego koje jesu. Recimo samo da će neke od njih ostati u tihom sjećanju sudionika. Pa, sad najprije da krenem s formalnostima. Naša generacija tj. 3 generacije na istoj godini izvršila je (barem mi tako mislimo) 3.fazu (ujedno i posljednju) uspostave novog homogenog polja stalnih geodetskih točaka na području otoka Raba, Grgura i Golog otoka zahvaljujući ugovoru između Državne geodetske uprave i Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, te tako Rab postade prvi hrvatski otok sa uspostavljenom GPS mrežom na ponos i radost njegovog sina prof. K.Šimičića. Radilo se pozicioniranje satelitskom tehnologijom postojećih točaka I. – IV. Reda, kao i novih stalnih točaka kako bi se osigurala prosječna gustoća od 1 točke na približno 10 ha izgrađenog i 25 ha neizgrađenog područja. Time su se osigurali uvjeti za daljnje ma koga to uopće od vas zanima, bla, bla, bla. Dosta prepisivanja iz službenih izvještaja.

A da sad jednostavnim jezikom kažem šta se radilo. Prvi dan je bio najbolji. Svi smo se skupili ispred hotela "Imperial" oko podneva, dobili sobe, dobili još nezarađene novce i voljno za ostatak dana. Uslijedilo je bezobrazno izležavanje na plaži i ispijanje piva ili gemišta u hladu uz more. Kako se približavala večer polako smo se doteturali

do sobe gdje su počeli . pripremni radovi za izlazak u grad. Naravno, s namjerom da se izvide položaji točaka koje će se mjeriti. Iako smo se trudili i u tom svom nastojanju ustrajali čak i do 6 ujutro, nismo sve stigli pa smo se dogovorili da ćemo svaki dan poslije radnog vremena pomalo ih tražiti. Sat sna i evo jutra i mi i "zli bubnjari" u nove radne pobjede. Vodila su nas 3 mušketira redom D. Markovinović, M. Rezo i D.Višić u službi kralja KrstePodjeliše nas u ekipe i mi krenusmo. Rad u grupi je sjajna stvar mada jedan mora raditi (barem 5 minuta). Točke su se mjerile po 40 minuta, a zašto i ne bi? To nam je dalo dovoljno vremena za drijemanje na raznim nepogodnim podlogama, a za neke srečkoviće koji su pošteđeni asfalta, i za kupanje. Misli sva`ko da je nama bilo lako. E, sa radnim vremenom od 7 do 19 na plus 30°C ako ne i više, baš i nije. Ali šta se mora nije teško. A mora se opet i točke izviđat. I tako redom dan za danom...

Tako se prvo jutro uz točku nađoh oči u oči s asistentom Rezom, pogledao me onako ozbiljno (šta vam o tome pričam) i reče: "kolegice, ponekad je bolje ostatati doma jer su učinci veći ako ovaj dan ništa ne radite". Pomislih u sebi zašto i dok sam počela tražiti opravdanje stigoh izgovoriti: "ali mi smo tražili točke...", prekide me i reče: "znam kolegice zato ste zaslužili dnevni odmor" i tako ja bijah spašena za ostatak dana.

Pa i on ima srce ili iskustvo. Kad smo večkod tih asistenata dobri su oni ali samo kad sunce debelo bude iza Učke. Ne smijem svašta reći još nisam položila Državnu, a pošto jesam Fizikalnu da kažem par riječi o pripadajućem asistentu, ili bolje da prenesem dio izrečene Jasnine analize rukopisa? BAD IDEA. Kako se bliži jutro, mi shvaćamo da oni više nisu isti, njihov pogled sve je stroži, te tako po količini C_2H_5OH dijele se zadaci. Oni najbolji dobivaju fiksnu na Loparu iliti lokalnu farmu za jednodnevno odvikavanje. Nakon 7 dana shvatila sam razliku između tehničara i znanstvenika. Znanstvenici su ustajali u 4 i radili do 7 tobože da im vizura neispari na velikim temperaturama. A mi kao ono: postoje zaštitne kreme s faktorom 93. I tako su neki onda imali vremena za tenis, belu, kupanje, spavanje i slične ine geodetske aktivnosti. Moram pohvaliti onaj kiosk-restauraciju na Mišnjaku. Krasan dečko taj Dragan. Krasna vreća dagnji, krasne ribe, krasno vino, krasni geodetski objedi (a na cjeniku samo kave, kole i pokoje pivo). Sve to najbolje zna čika Višić, majstor u čuvanju permanentnih stanica. Čovjek budnog oka koji se svakih pola sata penje na taj brijegić oštih kamenja i provjerava situaciju.

Rab je jedan od lijepših, ako ne i najlijepši naš otok, ali što se tiče traženja točaka nije baš jednostavan. Mi obasjani suncem, opremljeni instrumentima, stativima, položajcima, opremom za plažu, šećemo po tom otoku posutom bijelim kamenjima (doduše poput bisera) i tražimo točku koja je, by the way, pokrivena sa par istovrsnih kamenčića u cilju spriječavanja uništenja. Pa logično, ne možeš uništiti ono što ne možeš nać. A džaba nam i položajci tipa: «suhozidina i nisko drvo» u šumi punoj suhozidina. Ipak, čvrstom voljom i istančanim čulima za traženje točaka, uspjeli smo u tom zadatku. Bilo je zanimljivo gledati i reakcije ljudi na ravnoj dionici ceste kako usporavaju do zadanog ograničenja misleći da smo mi mladi policijski djelatnici s radarom. Valjda im je bilo logično da nas onda treba 5 za taj single-tasking.

Ovim se putem moram u ime svih studenata sudionika prakse zahvaliti fakultetu i voditeljima na dobivenom iskustvu; gradu Rabu na završnoj večeri koja je bila više nego izvrsna i bogata, na ljepoti i sadržaju; profesoru Šimičiću; i par konobara diljem grada.

Uf, što smo se ispraksirali.